

възседнала? - Тя пееше тъй звучно,
че бурното море затихна мигом
и светлите звезди слетяха ниско
да чуят дивната ѝ песен.

ПЪК. -

Помня.

ОБЕРОН. -

Товага аз видях - за тебе туй
не бе възможно - Купидон със лък
между луната и земята да лети.
Той мереше чаровната весталка -
царицата на запада. - Внезапно,
тъй силно пусна своята стрела,
че полетя направо тя към запад,
към цветето, което беше бяло,
от раната, което се обагри -
туй цвете се нарича купидонче.
От сока му, щом капнеш във окото
на момък, който спи, или девойка -
събуди ли се, влюбва се безумно
във първото създание, което
пред себе си съзре. Тръгни веднага,
върви, туй цвете намери ми ти!

ПЪК. -

За тридесет минути ще обходя
аз цялата земя.

/Излиза./

ОБЕРОН. -

Љ туй цвете аз
ще дия случай - нейде щом заспи
Титания, ще капна сок в окото
на гордата владетелка. Ще пламне,
когато се събуди, от любов -
по лъв, по вълк, по вол - или по мечка,
или по хитра някоя маймуна.